

Orbán és a kultúrharc

2018 augusztus 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A kultúrharc fegyverdörgése eljutott az erdélyi havasok közé.

Nem csupán Orbán Viktor ígérte meg híveinek (és ellenfeleinek), hogy szeptembert?l hatalmas változás jön, de a bálványosi szabadegyetemen még olyanok is kaptak vitateret, mint L. Simon László volt kulturális államtitkár és Orbán János Dénes a Magyar Id?k kultúrarovatának vezet?je, azaz annak az orgánumnak az egyik szerkeszt?je, ahonnan kulturális partizánharcát elindította Szakács Árpád, amely gerillaharc – mint Tito marsall küzdelme – igazi partizánháborúvá, majd nemzeti felszabadítási mozgalommá dagadt… (Elnézést az otromba hasonlatért, de éppen a horvát tengerparton élvezem a nyarat. És különben is: a felszabadítási háború pontos leírása a jelen kultúrharcnak.)

Ha már az egyik legfontosabb Fidesz-rendezvényen is téma a magyar kultúra ügye, hát foglalkozzunk vele mi is komolyan.

Tettek és értékek

Néhány évvel ezel?tt hasított belém a felismerés, hogy az emberek gyakorlatilag mindent elmondanak magukról, csak figyelni kell rájuk. Egy közepesen hosszú, még annyira sem tartalmas beszélgetésb?l kiderül, partnerünk szerint mi vicces, és mi nem tréfadolog, mi érdekes és mi unalmas, ki a felel?s a személyes életeseményeiért, és így tovább. Kis figyelem, néhány célzott kérdés, és mindent tudunk. Az emberek nem titkolóznak. (Persze a pszichopaták igen, de az is hamar átjön. Van id?nk elmenekülni…)

Még jobb összképre tehetünk szert, ha módunkban áll látni, hogyan cselekszik megfigyeltünk.

A hangok és a tettek gyakran nem tükrözik egymást. De az egészen biztos, hogy a tettek a valódi elkötelezettséget hordozzák, akkor is egyébként, ha emberünk értékvilága nem azonos cselekvéseivel. A tettekb?l végs? soron minden kiderül. Hosszabb távon bizonyosan mindenki azonos a cselekvéseib?l, döntéseib?l kirajzolódó életúttal, illetve az ebben felfedezhet? értékvilággal.

Hogy miképpen jön mindez a magyar kultúra ügyéhez?

Nos, a miniszterelnök döntésein keresztül.

Politika és kultúra

Ha nem lenne lejáratott a szó, azt mondanám, Magyarországon valamiféle posztmodern demokratikus centralizmus keletkezett. Vannak, akik úgy fogalmaznak, a megérdemelt tekintély játszik dönt? szerepet a magyar politikában, az ellenzék szerint autokrácia, s?t diktatúra van. (De ?k is tudják, hogy ez hülyeség.) Kétségtelen azonban, hogy Orbán, mint a végrehajtó hatalom feje, mint a törvényhozói többség vezet?je, és mint személyes karizmájára támaszkodó népvezér dönt? befolyással van minden politikai kérdésre.

Nélküle, kivált ellenére nehéz kultúrharcot vívni, gy?zelemre vinni meg szinte lehetetlen.

Csakhogy Orbán nem kultúrpolitikus, hanem csak jelz? nélküli politikus. A 2002-es bukásából levont – mindannyiunk számára világosan megmutatkozó – tapasztalata pedig az, hogy ezerszer inkább politikusnak kell lennie, mint bármi egyébnek. Orbán legértékesebb politikai tapasztalata arról szól, hogy nincs olyan kiváló kormányzás, amit ne kellene elszánt politikai küzdelemben megvédeni.

A jó kormányzás önmagában nem elég. S?t, a jó kormányzás a politikai arénában semmit nem számít.

A jó kormányzás a modern politikában afféle melléktermék, a hatalmi harc gy?zteseinek személyes igénye vagy

értékválasztása, de semmiképpen sem eszköze a hatalom megtartásának.

Orbán tehát, mint kiváló politikus, mint a kortárs politikai valóságot megért? közéleti vezet? mindent alárendel a politikai küzdelemnek, s a gy?zelem igényének. Hiszen a továbbiak, azaz a jó kormányzás számos lehet?sége csakis a gy?zelemb?l eredhet. Abból következik – mint a jó kormányzás, a népjólét egy eleme – a kultúrpolitika is.

De vajon következik?

Orbán és a kultúrpolitika

Ha végigtekintünk Orbán Viktor hosszú és sikeres kormányzásán, világosan felfedezhetjük az értékpreferenciákat. A politikai küzdelem, s az abból következ? választási gy?zelem igénye mellé kevés nagy cél emelkedik föl.

Ott van a legfontosabb feladatok között az ország gazdasági felemelkedése, a közös jólét és gyarapodás lehet?ségeinek megteremtése. Fontos Orbán számára a nemzeti függetlenség, s?t újabban a regionális befolyás megteremtése, de ez sem öncél, inkább gazdasági er?forrás, növekv? mozgástér, b?vül? lehet?ségek kínálata. Folytathatnánk az orbáni prioritáslistát, de bennünket most a kultúra ügye érdekel.

Nos, a miniszterelnök által képviselt kultúrpolitikában három markáns irány fedezhet? föl.

- Egyrészt jelen van a kultúra, mint oktatáspolitikai kérdés. Ebben az összefüggésben azonban ismét azt látjuk, hogy Orbán számára az oktatásügy a gazdaságpolitika alkérdése, arra keresi a választ, hogy milyen oktatás kell a sikeres nemzetgazdasághoz.
- Másrészt jelen van a kultúra, mint er?teljes sportpolitika. Orbán bizonyára úgy látja, megengedheti magának, hogy sport iránti rajongása visszaköszönjön politikájában, annál is inkább, mert ez a rajongás magyarok millióinak lelkesedésével találkozik.
- Harmadrészt jelen van demonstratív szimbólumalkotásként. Régen volt szobrok újraalkotása, reprezentatív terek és épületek rekonstruálása, nagyvolumen? múzeumi beruházás és hasonló látványos, értékes kezdeményezések köt?dnek Orbán kormányzásához.

Ez az a tevékenység, ami legközelebb áll a most kirobban kultúrharc küzdelmeihez, de – és ez a de nagyon fontos – látni való, hogy Orbán nem hoz a magyar kultúra tartalmára vonatkozó döntéseket.

A várható változások

Miniszterelnökünk józan tartózkodással tekint a m?vel?dés tartalmi problémáira. Polgári kultúrafogyasztási szokásai alapján nem is ítélheti meg, hogy egy-egy alkotó, egy-egy alkotás hová sorolandó. És szerencsére ezt tudja is magáról. Személyes döntéseiben legföljebb odáig megy el, hogy a hajdanvolt polgári-nemzeti értékvilág rekonstrukcióját támogatja, mint amilyen például a Kossuth-tér átépítése, illetve a nyilvánvalóan sikeres európai példák meghonosítását segíti, mint amilyen, mondjuk a várrekonstrukciós program. (Hogy ezeknek is van gazdasági-turisztikai vonatkozása, azt talán mondani sem kell.) Nagy ritkán megengedi magának, hogy egy-egy olvasmányélményét megossza a széles közönséggel, de az ilyen gesztusok mögül is kilóg a politikai lóláb.

Mindezek mellett azonban Orbán tartózkodik a kultúrpolitikai hályogkovácsolástól.

Kormánya fenntartja, m?ködteti, id?nként az új igényekhez szabja a megörökölt kultúrpolitikai intézményrendszert, de olyasféle m?vel?déspolitikát nem látunk, amit kurzusnak nevezhetnénk. Szerintem nem is fogunk látni. Amit esetleg láthatunk, az valami egészen más lesz.

A Tusványoson megígért szeptemberi változások mindenkit meg fognak lepni. Orbán Viktor ugyanis, ha elé kerül a polgári-nemzeti oldalon kirobbant kultúrküzdelem ügye, azt kell mérlegelje, hogy milyen döntése, hogyan hasznosul a politikai térben, hogy egyik vagy másik alkotó el?térbe állításának, illetve háttérbe szorításának milyen politikai következménye lesz, hogy tud-e olyan megrendelést adni a kultúrmunkásoknak, aminek eredménye politikai haszon.

Orbán ugyanis politikus és nem m?ítész.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló